

Kui rägib agga üles, kuida emma arm,
Kui laps haige, tündimatta murrega igga
poost abbi on otsimas.

2. Olle rõmus ömina nore ea sees.

Laula, laula siukenne,
Ligu liinno-telekennne,
Mõlgu marja-melikenne,
Jälitse süddamikenne!
Küll saad siiski olla waida,
Kui saad alla musta mulla,
Walge laudade wahhele,
Ranna firsto keskeelle!

3. Tänna fuld, homine inuld.

Ehk olleks issa ilma rikkas,
Emma sidile seutud,
Velli viljantil peetud,
Eössarel sadda rahhada:
Kui temma ärrasurrekse,
Mahhajääb issa ilma rikkus,
Emma seutud sidiksed,

Wenna piljantil piddetud,
Eössare sadda rahhada.
Ei rikkas rahhasse panta,
Kunning fulda ei maeta!

4. Kui tö on fehtud, siis on hea hingada.

Neitsikenne norokenne!
Ei heida unne reggeje,
Lasse ramma rattaaie!
Unnel on reggi maddala,
Rammal rattas kallakülle.
Unni sadab hulsumai,
Maggaminne marsimaie,
Tukko teda kondimaie.
Unni ei anna uuta kube,
Maggaminne mani-särki!

5. Arge murretsege homise ette; igapäär vaab ful öminast waewast.

Mis teie tühja murretsete!
Jubba rukki pea udise,